

Arrest

**nr. 66 161 van 2 september 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 20 juni 2011 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet, waarvan hierbij een kopie gaat.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 juli 2011.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoekende partijen steunen hun asielaanvraag volledig op deze van hun vader, respectievelijk schoonvader, B.B.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest 66 159 van 2 september 2011 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van B.B. en zijn echtgenote verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“Te dezen is dienstig dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de asielaanvraag van verzoekende partijen weigert omdat, voor wat Kosovo betreft, geen geloof kan worden gehecht aan hun vluchtmotieven en omdat de algemene situatie er niet van die aard is dat zij op zich aanleiding geeft tot het bestaan van vluchtelingenrechtelijke vrees of van een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoekende partijen brengen geen enkel concreet element bij dat de desbetreffende vaststellingen afdoend weerlegt of er een aannemelijke verklaring voor geeft.

Verzoekende partijen, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar hun verzoekschrift.

Verzoekende partijen tonen bijgevolg niet aan dat zij hun land hebben verlaten of dat zij ervan verwijderd blijven uit vrees te worden vervolgd in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet, noch dat er ernstige redenen bestaan om aan te nemen dat zij, in geval van terugkeer naar hun land, een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.”

Bijaldien tonen verzoekende partijen evenmin aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

F. HOFFER